

РЕШЕНИЕ

№ 2046

гр. София, 20.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 18.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **9585** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод на жалба с вх. № 35460 от 06.10.2023 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 53 – 04 – 682 от 13.09.2023 г. по описа на Дирекция „Обжалване и данъчни осигурителна практика“ (ДОДОП) при ЦУ на НАП - С., подадена от „АЛПСОФИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Ц. Д. К., чрез адв. О. М. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2222 – 14220 - 05761 – 091 – 001 от 19.04.2023 г., издаден от Г. М. В.-Н., на длъжност началник сектор, възложил ревизията и И. Й. Л., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 956 от 11.07.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“.

С жалбата се иска съдът да отмени РА като незаконосъобразен поради неправилно приложение на материалния закон. Инвокират се съображения, че органите по приходите признават осъществения от жалбоподателя приход, но не и направения разход. Посочва се, че този начин е ограничено правото на дружеството да намали финансовия си резултат. Оспорва се твърдението на ревизиращите органи, че са били възпрепятствани да извършат ревизията на място в счетоводството на жалбоподателя, тъй като не са правили искане в тази насока, за да им бъде оказано съдействие и достъп. Допълнително с жалбата се излагат доводи по съществуващото на спора, представени в табличен вид. В хода на съдебното производство, жалбоподателят

редовно призован, не се явява и не се представлява. С жалбата е направено искане за присъждане на разноски.

Ответникът – директорът на Д „ОДОП”, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. В., която оспорва жалбата, предлага да не се уважава и претендира юрисконсултско възнаграждение, съгласно представения списък.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано във връзка с издаването на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-2222-14220-05761-020-001 от 27.10.2022 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, Г. М. В. -Н., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложила извършването на ревизия на „АЛПСОФИЯ“ ЕООД. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: Корпоративен данък за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. и Данък върху добавената стойност за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от И. Й. Л., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и Т. Х. И., на длъжност главен инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 2 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 04.11.2022 г. по електронен път. Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р – 2222-14220-05761-020-002 от 20.12.2022 г., издадена от Г. В.-Н., е продължила срока на ревизията до 03.02.2023 г. Заповедта е връчена на 03.01.2023 г. по електронен път.

Със ЗИЗВР № Р – 2222-14220-05761-020-003 от 31.01.2023 г., издадена от Г. В.-Н., е продължен срока за извършване на ревизията до 02.03.2023 г. Заповедта е връчена на 31.01.2023 г. по електронен път.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р – 2222-14220-05761-092-001 от 15.03.2023 г., връчен на 23.03.2023 г. по електронен път. Срещу РД не е подадено възражение.

Издаден е РА № Р – 2222 – 14220-05761-091-001 от 19.04.2023 г. от Г. М. В.-Н., на длъжност началник сектор, възложил ревизията и И. Й. Л., на длъжност главен инспектор по приходите, с който са установени задължения за корпоративен данък за ревизирания период в размер на 76089,00 лв. и лихви в размер на 14235,26 лв. или общо 90324,26 лева. РА е връчен по електронен път на 28.04.2023 г.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 53 – 06 – 4807 от 11.05.2023 г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23 – 22 – 780 от 18.05.2023 г. по регистъра на дирекция ОДОП.

В срок директорът на ДОДОП се е произнесъл с решение № 956 от 11.07.2023 г., с което е потвърдил РА.

Видно от констатациите в РД и РА се установява следваната фактическа обстановка:

Считано от 21.02.2020 г. жалбоподателят се управлява и представлява от М. Д. К., а от 06.08.2021 г. от Ц. Д. К.. С Решение № 48 от 10.01.2023 г. на СГС, считано от 10.01.2023 г., по отношение на оспорвания е открито производство по несъстоятелност и за временен синдик е назначен адвокат А. Н..

На 27.11.2022 г. на дружеството е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) от 18.11.2022 г. В отговор са представени част от исканите справки и декларации, а именно: декларация за липса на дейност през ревизираните периоди, писмени обяснения за формиране на приходите през 2020 г., справка от Търговския регистър (ТР) към Агенцията по вписванията (АВ) за управителите на дружеството, баланс на „АЛПСОФИЯ“ ЕООД за 2020 г., справка

за наличните ДМА – МПС, справка за вземанията от трети лица към 21.10.2022 г. До издаването на РА от жалбоподателя не са представените изисканите първични и вторични счетоводни документи, регистри, банкови документи, договори, справки, писмени обяснения и др. Не е бил осигурен достъп до счетоводството на оспорващия. Ответникът е посочил, че поради пълната липса на процесуална активност на жалбоподателя, ревизията е извършена въз основа на данните от информационните масиви на НАП и ТР.

Установено е, че за 2020 г. жалбоподателят е подал декларация по чл. 92 ЗКПО с вх. № 2214И0488758 от 26.07.2021 г.. С нея е декларирана основна дейност по Класификатора на икономическите дейности (К.) с код 4339 „Други довършителни строителни дейности“. Декларирани са приходи в размер на 760 890,00 лв., разходи в размер на 757 462, 50 лв. и счетоводен финансов резултат (печалба) в размер на 3 427, 50 лв. Декларирани са увеличения на счетоводния финансов резултат със сумата от 20 614, 07 лв., представляваща годишни счетоводни разходи за амортизации и намаления със сумата от 20 614, 07 лв., представляваща годишни данъчни амортизации. Д. финансов резултат след преобразуването е в размер на 3 427, 50 лв., а дължимият корпоративен данък е в размер на 342, 75 лв.

С писмена декларация от 27.02.2023 г. управителят на жалбоподателя заявява, че предприятието „АЛПСОФИЯ“ ЕООД не осъществява дейност по смисъла на §1, т. 30 от ДР на ЗСч през периода 2020 г., 2021 г. и от 01.01.2022 г. до 30.09.2022 г. Допълнително е посочено, че приходите, отразени в баланса на дружеството, са възникнали въз основа на запис на заповед от 26.02.2020 г., подписана между „АЛПСОФИЯ“ ЕООД и „ТРИМАТ“ ЕООД, на стойност 421 150 EUR, с дата на падеж 11.03.2020 г. Приходните органи са посочили, че в хода на ревизията не е представен Записът на заповед от 26.02.2022 г., а стойността от 421 150,00 EUR (с левова равностойност 823 697,80 лв.) не съответства на размера на приходите, посочени в декларацията по чл. 92 ЗКПО за 2020 г. В декларацията на управителя на жалбоподателя е записано, че приходите са отразени в баланса, но в баланса не се отразяват приходи.

Оспорващият има регистрация по ДДС през 2020 г., но не декларира в отчетните регистри по ЗДДС извършени и получени доставки. От направена проверка на обявени продажби от регистрирани по ЗДДС лица към жалбоподателя са установени данни за издадени фактури към „АЛПСОФИЯ“ ЕООД, но същите не са включени в отчетните регистри по ЗДДС. Това са фактури, които са издадени от „АНГРО ТРЕЙ“ ООД и „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и са описани в РД. В доклада допълнително е посочено, че оспорващият има дългогодишен опит в търговията със строителни материали. Тази търговска дейност съвпада с дейността, която жалбоподателят е посочил в декларацията си по чл. 92 ЗКПО за 2020 г. , „Други довършителни строителни дейности“.

От направени допълнителни справки в информационните масиви на НАП – Статистически данни е установено, че жалбоподателя е подал Отчет за приходите и разходите (ОПР) за 2020 г. Съгласно ОПР – приходите са формирани единствено от извършени услуги, а разходите са за покупки на материали, получени външни услуги и амортизации на активи. В отчета са декларирани разходи за суровини и материали в размер на 65 000,00 лв., разходи за външни услуги в размер на 672 000,00 лв. и разходи за амортизации в размер на 21 000,00 лв.

Ревизиращите не са кредитирали декларацията на управителя на дружеството, че през

2020 г. не е извършвало дейност, поради което за целите на облагането с корпоративен данък по ЗКПО са формирали данъчен финансов резултат и са признали декларираните от „АЛПСОФИЯ“ ЕООД приходи, но не и разходите.

С РА са признати приходи в размер на 760 890,00 лв., като е приложен чл. 92 ЗКПО, съгласно която норма задължените лица сами декларираат данъчния си финансов резултат с декларация по образец. Не са признати декларираните разходи в размер на 757 462,50 лв. с аргумента, че не са документално обосновани. От правна страната този извод е обоснован с прилагането на чл. 10, ал.1 ЗКПО, който предвижда, че счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч, отразяващ вярно стопанската операция. Органите по приходите са посочили, че оспорващият не е представил никакви първични документи, поради което и на основание чл. 26, т. 2 ЗКПО във връзка с чл. 10, ал.1 ЗКПО и чл. 3, ал.3 ЗСч, с РА е увеличен счетоводният финансов резултат със сумата от 757 462, 50 лв., представляващи разходи, декларирани в ГДД по чл. 92 ЗКПО и в ОПР за 2020 г., които не са документално обосновани по смисъла на ЗКПО. С РА е установен данъчен финансов резултат за 2020 г. – данъчна печалба в размер на 760 890,00 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 76 089,00 лв.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства, представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени документи.

По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета без оспорване Съдебно счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице З.. В заключението е посочено, че жалбоподателят не е предоставил на експерта необходимите счетоводни регистри и други документи, от които да се установи дали в резултат от осчетоводяване на фактурите, издадени от „АНГРО ТРЕЙД“ ООД и „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ“ ЕООД и отразени в месечните справки-декларации, е налице дебитно салдо в „група 60“, касаещо направени разходи от оспорващия по негови обекти. „АЛПСОФИЯ“ ЕООД не е представил и справките – декларации и дневници на покупките по ЗДДС на посочените фактури, за да се установи дали същите са отразени в тях. Описаните в РД фактури, издадени от „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ“ ЕООД, „АНГРО ТРЕЙД“ ООД и от нотариус М. Д. – С. са отразени в техните дневници за продажби.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съдът намира възраженията на жалбоподателя, че ревизиращи органи не са отправили искане за проверка на място в счетоводството му, поради което са направили необосновани изводи, тъй като същият имаше процесуалната възможност в хода на съдебното производство да ангажира относимите писмени доказателства. Оспорващият не се възползва от тази му възможност, включително не предостави на вещото лице такива. Това негово процесуално поведение потвърждава изводите на

решаващия орган, че не са допуснати процесуални нарушения от ревизиращите при проверката и събирането на необходимата писмена информация.

Правилно ревизиращите са се позовали на чл. 26, т. 2 от ЗКПО, за да не признаят за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани. Съдът изцяло споделя посоченото в решението на ответника препращане към дефиницията на понятието „документално обоснованост“, която е посочена в чл. 10 ЗКПО. Първата алинея на посочената разпоредба предвижда, че счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснова чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч, който да отразява вярно стопанската операция. Според същия текст, за да бъде третиран като документално обоснован един счетоводно отчетен разход, трябва да са налице две предпоставки. Първата – да е налице първичен счетоводен документ, отговарящ на изискванията на приложимия закон. Втората – счетоводният документ трябва да отразява стопанската операция вярно. В случая имаме една стопанска операция, която е оформена счетоводно, но от събраните в хода на ревизията и по времена съдебното производство писмени документи не се установява нейното реално извършване, т.е. твърденията на жалбоподателя са неоснователни и недоказани.

По изложените аргументи, обжалваният ревизионен акт е законосъобразен и като такъв следва да бъде потвърден, а жалбата, подадена срещу него да се отхвърли като неоснователна и недоказана.

С оглед изхода на правния спор и предвид направените своевременно искания съдът намира, че на основание чл. 161, ал.1, от ДОПК във връзка с чл. 8, ал. 1, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2014 г. за минималните адвокатски възнаграждения на ответната страна следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 5226,00 лв. при материален интерес общо в размер на 90 324, 26 лв. Съдът не присъжда пълният размер на възнаграждение, тъй като делото не е от изключителна фактическа и правна сложност.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АЛПСОФИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт № Р – 2222 – 14220 - 05761 – 091 – 001 от 19.04.2023 г., издаден от Г. М. В.-Н., на длъжност началник сектор, възложил ревизията и И. Й. Л., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, потвърден с решение № 956 от 11.07.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“.

ОСЪЖДА „АЛПСОФИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 5226 (пет хиляди двеста двадесет и шест) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: